

עמ"ר אלה יפה

ב' 10/ סדרה יפה

אכזע לחדיל סוב וצדקה ראיו שאם הוא היה בו במשפט

אבל חילקה לו מילשכה מהעדתו בתור אכזע ליהרבות על יידך

קנינו בצדקה, וממשים טובם. תונגה האזקה הרaira לזרול.

הער עקרין צדקה שירק שיח' המה שאל הענן

בענפנדי. נייחן כל בירחי דמערבא. ארץ ישראל, היא מרכז

הער ערך שתחפשט לטובה כל בקש מהר נפש, אבל הענן

הסדי שליה עריך שירק שיח' הרמת התורה, אוֹר האזקה עט

אללה, וקיימה הרוחני, ושילוח ג'ב' פארות להדריב בעסק

בענפנדי. נייחן כל בירחי דמערבא. ארץ ישראל, היא מרכז

האמלה במימי גלthon ופיורונג, והשריווים בה, בגלות המה

הסובלים יסודין ומאנאדיים ובם, ואיתו צדקה לתוכך לאכזע

שתקבר כל האזקה מכם בח רוז. וצידיך כל איש עשר

צידיך בכל גלחתה לכלב יושב בעליך, למן,

צידיך בכל צדידי אך הוא צידיך ליהו ירושה ולא יריי, סופו ריק מפה ונפש.

בעם ד' לפשט ענפנדי אך קדשו על אחנו יושבי א"י הוילום

בעמ' אמרת עלי יידן מוצלח לעז ולעז, והתבונן יירח

ומהטענים לעודדם ולחוקם, למען יירבו השישוב והתבונן יירח

העפפה העקריה צדקה להיות מותבת הכלב בחרור שיקר ומרקז

ישיבת א"י. כלל הדבר שאמ שבלב הבוגת השישוב בבחולה

צידליך נדראה יהוא איל' צוף כמא צלופף, וגיטוסטרו כפלווה

צידיך שחדה' התטהבה לכל, סחא ומילדין על פום תונואה, מים

צידיך שחדה' התטהבה ליהו מתקדמת לביצה להויה, ולצלחה

דידעה הפשיטה הקדרמה כלב צדקה להויה, ותונואה בבחולה

היא שעתפוד בגדלה לפלג הדצדק והוישר שיגיע לאדם

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

צידיך גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל, גבריל,

רשות

הער ניתן לאדם הרairo לו שירבה קבינה ותמכר סחרתו בירחו,

כוונתו ב"א כדי שיבאו להוכה קבינה ותמכר סחרתו בירחו,

הרי ענרו הי לא להרבות סחרו ואנתנו, לא הקישוט העצמי. כן

הער ניתן לאדם הרairo לו שירבה קבינה על יידן, ירבה צדקה

למשדרת, על מילן יידה. המקסט את תנורו איז

שאנם וביעם, כלומר כב' ההדק הנזקע באשר עלי איז,

ע"כ השתרדיות יירה אננה מביאה להרבות הוה. ומה שונגע

הרבבה אין צעב, ס"א ניקחו מצעמות כתמצעות בעזי המקסט

למשדרת, כל פום הנוגוא מלן יידה. המקסט את תנורו איז

כוונתו ב"א כדי שיבאו להוכה קבינה ותמכר סחרתו בירחו,

ונדפסקי רכע, גאנטי סטס

סלא געל, סטס מהנטה

סלא געל: מען טי סטס

סלא געל: מען טי סטס

סלא געל: מען טי סטס

יעשה סוב כב' השגנה יידן, ובאשר ישתחמש בו בחר או מאצע'

קיישוט זה, שעל פום תונואה, יירע ההונגו כי כפי אשער

הער מהנה הנגה על פום תונואה, יירע להרבה מושרש

רabort לשבת בצעיל קו תחוב הצלחה, קו צדקה להרבה מושרש

ההנאה של בעל ההונגו מתקיימת מהונגו שמושטרת בפרחים ייפם.

צפרצ'הורי, מהצד העקרו' והמרבי' שבעיש', קד' ראיי להרבה

ערברן משוא, להוועז עלה יידה שמנגה של תרה, להווק את האזקה

בכליה במצבאה הרהני ע"י הוחקה המורה להפצי אוריה ע"פ

תבל.